

Zwanger worden

Vanmorgen toen ik onze verloskundige praktijk binnen wilde gaan zag ik haar weer. De blonde vrouw die ik al een aantal keren in ons straatje wat doelloos had zien rondhangen. Toen ik haar voorbij liep zei ik haar vriendelijk dag en vroeg ik of ik haar ergens mee kon helpen.

Ze schrok een beetje en terwijl ze snel doorliep zei ze iets in de trant van "was het maar zo". Dat intrigeerde me en het zinnetje bleef de hele dag door m'n hoofd spoken.

De keer daarna dat ik haar zag vroeg ik haar wat ze had bedoeld met dat antwoord. Ze vertelde me dat ze al 3 jaar probeerde om zwanger te worden en dat het helaas nog steeds niet was gelukt. Dat ze het zo'n fijn en blij straatje vond met al die baby's en mooie zwangere buiken. Verloskundigen die met volle tassen ineens wegspruten uit het praktijkpand om naar een bevalling te rennen. Ze wist zelfs dat wanneer de vlag uit hing bij het Geboortehotel er weer een nieuwe baby was geboren in het Geboortestraatje. Door hier in de buurt te zijn voelde ze zich er een beetje deelgenoot van.

Ik vroeg haar wat ze allemaal al had geprobeerd om zwanger te worden, waarop ze antwoordde "heb je even?". Dat had ik niet omdat mijn spreekuur op het punt van beginnen stond. Ik vroeg haar of ze het misschien fijn zou vinden om eens rustig te komen praten over haar pogingen om zwanger te worden. We zouden dan een afspraak kunnen maken op ons 'kinderwens spreekuur'. Dat wilde ze wel en een week later kon ze al terecht.

Gea, zo heette ze, bleek samen met haar man Peter besloten te hebben om geen 'fratsen' zoals zij dat noemde uit te halen om zwanger te worden. Als het niet spontaan zou lukken dan legden zij zich daar bij neer was de afspraak. Toch keek Gea erg ongelukkig en was ze bijna in tranen toen ze haar verhaal uit de doeken deed.

Ze bleek zich goed in de materie te hebben ingelezen. Ze had haar menstruatie cyclus in kaart gebracht de afgelopen 2 jaar en had uitgevogeld wat haar vruchtbare dagen waren. Ik vroeg haar tijdens het consult het hemd van het lijf, om zo een goed beeld te krijgen van wat er mogelijk kon spelen.

Het bleek dat Gea een erg onregelmatige cyclus had en dat daarbij Peter ook nog eens door zijn werk als piloot de hele wereld overvloog en dus regelmatig langere tijd niet thuis was. Gea kon door haar werk als freelance journalist vaak met hem mee, maar dat had ze het laatste jaar eigenlijk niet meer gedaan. Ze vertelde me dat zij de 14e dag van haar cyclus aanhield als de vruchtbare dag. Ze vertelde dat ze ook wel had gelezen dat je andere symptomen kon hebben waardoor je kon zien dat je vruchtbaar was maar dat ze dat nooit goed had kunnen ontdekken bij zichzelf.

Ik vertelde haar dat haar 14e dag niet helemaal betrouwbaar was in verband met haar onregelmatige cyclus. Je hebt een eisprong en vervolgens 2 weken later, als er geen bevruchting heeft plaatsgevonden, wordt je ongesteld. Als je cyclus bijvoorbeeld 5 weken is dan was je dus 3 weken na je eerste dag van die laatste menstruatie vruchtbaar. Ik vertelde haar ook dat de vaginale afscheiding vlak voor de eisprong heel helder en plakkerig wordt. Verder heb je rondom je vruchtbare dagen vaak meer zin in seks. De natuur helpt zo de voortplanting een handje!

Omdat de cyclus van Gea echt wel erg onregelmatig was stelde ik voor dat ze een ovulatietest zou gaan gebruiken. Ik zei haar dat dat echt geen 'frats' was en dat het haar zou kunnen helpen te bepalen wanneer ze vruchtbaar was. Het zou in elk geval aantonen of ze überhaupt een eisprong had. Ik gaf haar nog wat tips en na anderhalf uur liep ze de deur uit met flink wat huiswerk. We spraken af dat ze me zou bellen als ze behoefte had aan vervolg afspraak.

Ik hoorde voor het eerst 4 maanden later weer van haar. Jolanda, onze assistente, zei dat ik de groeten kreeg van een zekere Gea, die een verloskundige zocht. Ik belde haar meteen op en kreeg een dolgelukkige Gea aan de telefoon die me vertelde dat ze gisteren een zwangerschapstest had gedaan en dat die positief was. Ze had het helemaal niet verwacht omdat Peter weer veel weg was geweest, maar toen ze na 8 weken nog niet ongesteld was geworden en pijnlijke borsten had, ze toch maar even een testje had gedaan. Ze vertelde dat ze prompt misselijk was geworden en ook al 2 weken niet vooruit te branden was, maar er niet eerder een lampje was gaan branden omdat ze zo'n onregelmatige cyclus wel gewend was.

Ze was over the moon en kon haar geluk niet op. Ze zei me dat Jolanda al een eerste controle afspraak bij mij had ingepland voor over een dikke week. Ik kan niet wachten!

Mary-Elliz Sheridan werkt sinds 1990 als verloskundige. Zij is mede oprichter van het Geboortecentrum, verloskundige uit het rode team en eigenaar van het Geboorte- en Kraamhotel. Zij heeft zo'n 3000 bevallingen begeleid en is zelf moeder van 3 volwassen kinderen. Deze blogs zijn losjes gebaseerd op haar jarenlange praktijkervaringen. Alle namen zijn uiteraard om privacy redenen gewijzigd.